

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI](#)[item Mythologia, Francfort, 1581 - V, 04 : De Isthmiis](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - V, 04 : De Isthmiis

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre V

Ce document est une version augmentée de :
[Mythologia, Venise, 1567 - V, 04 : De Isthmiis](#)

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 05 : Des Isthmiens](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 04 : Des jeux Isthmiens](#) est une traduction de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Francfort, André Wechel, 1581

Exemplaire Regensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Format in-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination p. 437-439

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 25/11/2024

---

tem Creusæ & Euphetæ filium instituta fuisse Nemea crediderunt, qui ictus fuit à dracone absente Hypsipyle nutrice, cum illa aquatum iuisset, quòd ab illa aquam Argiui petiverant. Instituta verò sunt illi Nemea ad Hypsipylæ consolationem, quæ etiam à nigris vestibibus & lugubribus indutis iudicibus iudicabantur. Dicitur postea fuit hic Opheltæ Archemonis, quia illi mortem Amphitaræus vaticinatus esset à principio vitæ. nam ἀρχὴ principium, μῆρος mortem significat. Coronabantur (ut fama est) antiquitus oliua victores Nemeorum, sed post cladem à Medis captam in honorem caesorum apio funebri planta coronari cœptum est. Dicta fuerunt Nemea à bobus, quæ Argiæ limoni erant consecratae, quæ in ea sylva pascebantur. Alij maluerunt Nemeam vocatam fuisse quandam regionem Argiutorum à bobus Iouis & Lunæ ibi pascentibus. Alij à Danaï siliabus, quoniam regio fuisset illis in capita distributa. His ludis enim Argiui & Corinthij & Cleonæi homines præterant. Lucianus in dialogo de Gymnasiis ita mentionem fecit de singulorum horum certaminum præmissis: ὁλυμπιάσει μὲν ἐξ ὄφρατος ἐκ νοτίου, ἰσθμῶν δὲ ἐκ πίτουρος, ὡς νημέια δὲ ἐκ αἰθῶν πεπλεγμένους, πυθῶν δὲ μῆλα τῶν ἰερῶν τῆς θεῆς. in Olympiis quidem ex oleastro, in Isthmiis ἐ πίτου, in Nemeis ex apio corona connexa, at in Pythiis mala Deo consecrata a vicariis erant proposita. Atque huic certaminum generi apium iure convenire cœlebatur, quoniam ex occisi à serpente pueri sanguine apium herba nata esse credatur. Non defuerunt qui in honorem Archemoni primùm instituta fuisse dixerint Nemea, at ab Hercule fuisse in melius correctæ, cum leonem Nemezum occidisset: qui illi postea Ioui consecravit: & post triennium, tempus peragendis statuit diem duodecimum eius mensis, qui παρῆμος à Corinthiis, ab Atheniensibus autem θοῦρρομῶν dicebatur, quia eo mense Theseus Amazonas debellavit. atq; Cretenses demum iudices sunt electi. at nunc de Isthmiis dicamus.

De Isthmiis. CAP. IIII.

SCRIPTVM reliquit Plutarchus in vita Thesei, Theseum ipsium Isthmia in honorem Neptuni, ad imitationē Herculis, qui Olympia Ioui consecravit, instituisse: quippe cum illa quæ in honorem Melicertæ fierent, noctu agerentur, &

magis initiandi, quàm spectaculi causa constituta viderentur: & quæ instituta fuerant à Sisypho Æoli filio, ubi Melicertæ suæ propinqui cadaver agnouisset, Athamantisque filium honore illo prosecutus est. Non defuerunt tamea qui in Scironis honorem Isthmia celebrari crediderint, & ea putarint à Theseo inuenta ad mortem ipsius Scironis expiandam. Alij ob Sinrin Procustem Neptuni filium à Theseo cæsum, alij aliis de causis instituta fuisse Isthmia, omnes tamen à Theseo consensere. Quæ dicta sunt Isthmia ab Isthmo Peloponnesi, cuius in faucibus ad Neptuni templum ibi celeberrimum quinto quoque anno celebrabantur. Archias autem poeta non in Neptuni, sed in Palæmonis honorem Isthmia fieri solita scribit, in illo epigrammate:

τίσασσι εἰς τὴν ἀγῶνι ἀν' Ἐλλάδα, τίσασσι ἰσοί-

οὶ δύο μὲν θητῶν, οὶ δύο δ' ἀβακίαντιν'

ζῶδες, Ἀπτοῖδαο, παλαιόμονε, Ἀρχημόροιο.

ἄλλα δὲ τῶν κέτιναι, μῆλα, ἐλάγια, πίτυς.

Quatuor in Græciæ certamina, quatuor illa

Sacra: duo superis, sunt duo sacra vitis.

Sunt Iouis hæc, Phæbiisque, Palæmonii, Archemoriisque.

Pramia sunt olea, pinea, mala, apium.

Nam tametsi in omnibus his certaminibus coronabantur victores coronis superius commemoratis, tamen mos omnibus fuit ut ubiq; locorum palmam altera manu gestarent redeuntes, ut ait Pausanias in Arcadicis, ac tantus honor victoribus habebatur, tantaq; erat victoriciū civitatum lætitia, ut multa millia passuum victores ita manib. suorum civium portarentur, ne omnino terram contingerent: neq; ingrederentur per portas civitatum, ut reliqui homines, sed pontes illis tumultuati fierent supra mœnia civitatum: eorumque nomina in foro publico sumptu columnis inciderentur. Primus autem fuisse dicitur Theseus, qui cum venisset in Delum palmam victoribus proposuerit, ut ait Plutarchus. Alij non illis de causis instituta fuisse illa certamina memorant, sed ob insepultum Melicertam cum in Isthmum appulisset, atque ita rem sese habuisse memoriæ prodiderunt. Fuerunt Inus & Athamantis filij Learchus & Melicerta, Athamas furore percitus Learchum cecidit, quem mater in lebetem bullientis aquæ iccit, atque ipsa quoque mente capta verita iram Athamantis per Geraniam mortem

montem Megarensium fugiens è petra Moluride vocata denique cum Melicerta in mare defiliuit. Facta est Ino yna è Nereidibus, quæ Leucothea vocata est, at Melicerta Deus Palæmon. Nereides tripudiantes visæ sunt Corinthi Regi Sisypho, qui Melicertæ corpus à delphino delatum vidit, atque hæc inferant Isthmia celebrari in honorem Melicertæ. Alij dixerunt cadaver Melicertæ in Isthmum delatum tumulo & exequiis canisse, quare exorta pestilentia in Isthmo respondit Deus nullum esse mali remedium, nisi si exequiæ ac funebre certamen iustauerent in Melicertæ honorem, illud cum per aliquod tempus fecissent Corinthij, rursus morbus inuasit, atque respondit Deus oportere honorem eius heroiæ perpetuum institui, atque illi apium plantam funebrem ac subterraneam proponere. Statutum est postmodo ut pinu coronarentur ob affinitatem plantæ cum mari. captum est itaque & sepulturæ datum Melicertæ corpus apud Schœnountiam ab Amphimacho & Donacino viris Corinthiis, ut proditum est memoriz à Theseo in rebus Corinthiis. alij dixerunt in honorem Neptuni hæc ipsa certamina consueuisse celebrari, at Musæus in eo libro quem scripsit de Isthmiis, duo certaminum genera in Isthmo celebrari solita scribit, alterum in Neptuni, alterum in Melicertæ honorem. Fuerunt & alia ludorum genera apud Græcos, ut apud Athenienses Hydrophoria, Delphinium Pythææ, fuerunt & alia alibi præmia victoribus ut phialæ argenteæ in Sicyone in Pythiis, in Pellene vrbe Achaïæ præmium erat vestis Theoxemis, vel, ut alij maluerunt, vocatis Mercurialibus, in Ægina Æacia bos præmium fuit dithyramborum poetis, qui præclaris in Dionysum cecinissent: quod certamen dictum fuit Amphorites, quæ, quoniam non erant valde illustria, raroque de his mentio fit à scriptoribus, superioribus abundè ut arbitror explicatis, in præsentia omitemus, nunc reliqua ad institutum opus pertinentia persequamur.

De Mercurio. CAP. V.

MERCVRIVM omnium Deorum antiquorum vigilantissimum, ac maximè negotiis implicatum, quippe quem neque per noctem quidem dormire negotiorum multitudo pareretur, Iouis & Maiæ Atlantis filium fuisse scribit ita Hesiodus in Theogonia: